

Detektivka **Až najdu klíč** sází na klasickou dedukci ve stylu Agathy Christie

JE TO LARS KEPLER, NENÍ TO LARS KEPLER? SLAVNÝ AUTOR DETEKTIVEK MÁ NOVÝ PSEUDONYM, JAKO ALEX AHNDORIL OPUSTIL KRVAVÉ SCÉNY A NUTÍ ČTENÁŘE MYSLET

Detektivní román *Až najdu klíč* není jen tak obyčejná detektivka, ale kniha, která poutá pozornost, protože jejím autorem není nikdo jiný než – Lars Kepler. Jenomže to není tak úplně on. Manželé Ahndorilovi, kteří za pseudonymem Lars Kepler stojí, si zvolili další pseudonym, tentokrát bližší jejich společnému příjmení, a jako **Alex Ahndoril** napsali úplně jiný druh detektivky, než jsme zvyklí u Keplera. Už žádná krev a hrůza, jen dedukce.

Tento styl se jmenuje *whodunnit* a odkazuje k anglickému výrazu pro „kdo to udělal“. A o to jde. Vyšetřovatelka Julie Starková musí v omezeném okruhu podezřelých (v tomto případě se jedná o výslechy členů rodiny bohatých obyvatel loveckého zámečku) přijít na to, kdo je vinou vraždy. Čtenář je na tom stejně jako ona. A v určitou chvíli má, právě jako ona, dostatek indicií i on, aby si mohl být jistý, že přišel na to, kdo zločin spáchal. Jsou to takové *Hříchy pro pátera Knox* na švédský způsob. Manželé Ahndorilovi se však Larse Keplera ani „jeho“ hrdiny Joony Linny nevzdali

úplně a ve chvíli, kdy u nás i ve Švédsku vychází první díl ze série *Klíč*, pracují na desátém pokračování keplerovských detektivek. Jen i nadále budou držet odlišení pseudonymem, abychom si už vždycky mohli být jisti, jestli budeme číst thriller, nebo deduktivní román ve stylu klasických detektivek jako za Agathy Christie.

Manžele Ahndorilovi přitom nijak neznervózní fakt, že severské detektivky jsou na trhu už deset let, a že by je tudíž někdo mohl považovat za vyčerpané. „Všechno se přece neustále mění! A platí to samozřejmě i pro severskou krimi,“ říkají. „Jako autoři se kvůli takovým věcem nemůžeme znepokojovat. My prostě jdeme za naší vlastní vášní, ostatně i ta je proměnlivá, jak vidíte. Milujeme psaní pod pseudonymem Lars Kepler a nemáme v úmyslu s ním přestat, naopak. Jsme zrovna uprostřed psaní desáté knihy o Joonovi a jeho kolegyni Saze a jako obvykle je téměř nenesitelně vzrušující nechat se pohltit jejich světem. Přesto jsme se rozhodli stvořit i svět Julie Starkové a Sida Mendelsoň.“

Vyšetřovatelka Julie Starková zažila trauma a v jeho důsledku je velmi přecitlivělá a labilní, na druhou stranu se tohle trauma postaralo i o jednu její velkou výhodu: spolehlivě pozná, kdo jí lže, prostě to cítí. Což je ta nejlepší vlastnost, pokud se živíte jako soukromá vyšetřovatelka. A Sid Mendelson? To je policista a Juliin bývalý manžel, který jako jediný ví o jejím traumatu vše, a je tak nejlepším parťákem pro vyšetřování vraždy.

Knihu, stejně jako romány Larse Keplera, překládala ze švédského originálu Karolína Kloučková. „Nová série byla ze strany autorů ohlášena celkem velkolepě. Z nakladatelství Host jsem dostala anotace rovnou tří dílů a také náhledy obálek. Ahndorilovi nejsou žádní začátečníci. A až do tohoto bodu bývají všechny texty o jejich připravovaných knihách v angličtině, takže si je může přečíst celý svět. Ale pak přijde ten okamžik, kdy od autorů dorazí hotový text k překladu, je čerstvě dopečený, přísně tajný, a já patřím mezi hrstku lidí na celém světě, kteří si ho mohou přečíst jako první. Tuhle chvíli si ráda

vychutnám. Je fakt, že před stovkami hodin, které pak prosedím nad samotnou prací, je to celkem mimořádný odrazový můstek. A právě i na tom odrazu může záležet, jak do moře tisíců slov dopadnu a jak jimi poplavu dál,“ říká překladatelka. A jak se jí tedy plavalo? „No, skvěle.“

Překlady dalších dvou dílů série nakladatelství Host chystá, vyjít by měly opět souběžně se švédským originálem.

